

Konspekt szkółki niedzielnej

21. Niedziela po Trójcy Świętej

Główna myśl: Żeglarz w Bożej łodzi

Tekst: Dzieje Apostolskie 14,8-20 – Paweł i Barnaba w Listrze

Wiersz przewodni Ewangelia Mateusza 16,18b:

„Zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go”

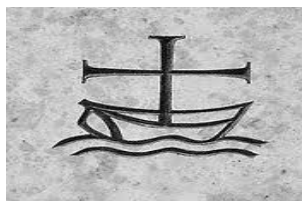
Cele:

Dziecko wie, że Pan Jezus chce, by trwało przy Nim mimo trudności i przeszkód.

Dziecko zna historię Pawła i Barnaby.

I. Wstęp

Pomoc: zdjęcia, rysunki statków, okrętów oraz rysunek statku, który zamiast masztu ma krzyż

Przebieg: Pokazujemy dzieciom zdjęcia i rysunki statków (*na tym etapie nie pokazujemy jeszcze rysunku statku z krzyżem*). Następnie rozmawiamy nt.: czy ktoś już płynął statkiem? Czy podróż statkiem zawsze jest bezpieczna? Dlaczego podróż statkiem nie zawsze jest bezpieczna? Płynąc może nagle pojawić się burza, zacząć wiać mocny wiatr, który doprowadzi, np. do uszkodzenia statku, zepchnięcia z właściwego kursu; mogą pojawić się piraci (współcześnie też są). Czyli zdarzają się trudne i niebezpieczne sytuacje. Chcę wam pokazać jeszcze jeden statek (*tu pokazujemy statek, który zamiast masztu ma krzyż*). Czym on różni się od tych, które widzieliście wcześniej? Tak, zamiast masztu ma krzyż. Czy widzieliście może już wcześniej rysunek takiego statku? Jest to symbol Kościoła. Choć kapitanem tej łodzi jest sam Bóg, to żeglarzy na tym szczególnym statku też czekają trudne, niebezpieczne sytuacje i miejsca. To szatan, jak pirat, próbuje zwieść ich z właściwego kursu, dobrej drogi. Dziś poznamy żeglarzy, którzy wypłynęli na niebezpieczne wody, a jak się to dla nich skończyło, to już za chwilę się tego dowiecie.

II. Szkółka

- Paweł i Barnaba w Listrze** – Tymi żeglarzami byli: Paweł i Barnaba. Wyruszyli w podróż między innymi do Azji Mniejszej (*można pokazać dzieciom to miejsce na mapie*), by każdemu, kogo spotkają, opowiedzieć o Panu Jezusie. Ludzie, których spotykali byli poganami (*poganin – człowiek, który nie wierzy w jedyne Boga, tylko w wielu różnych bożków*). Pierwszy raz w życiu słyszeli o tym, że jest Bóg, który ich tak bardzo pokochał, że uczynił coś niepojętego – sam poniósł karę za grzech człowieka. To było dla nich coś niesamowitego. Ktoś oddał swoje życie za nich!
- Uzdrowienie człowieka, który był chory od urodzenia** – Ludzie słuchali ich ze zdziwieniem, lecz byli jeszcze bardziej zaskoczeni, gdy zobaczyli człowieka – kalekę, który także słuchał Pawła i Barnaby z pełną uwagą, a potem na rozkaz Pawła: „Stań prosto na swoich nogach!” na oczach wszystkich wstał i chodził. Mieszkańcy Listry z podziwu aż zaniemówili.
- Paweł i Barnaba uznani za bogów** – Wszyscy patrzyli, to na uzdrowionego, to na Pawła i Barnabę i stwierdzili, że ci dwaj mężczyźni, to z pewnością bogowie, którzy zstąpili do nich w ludzkiej postaci. „Bogowie

są wśród nas” – taka wiadomość natychmiast rozeszła się po okolicy. Wszyscy chcieli ich zobaczyć. Paweł i Barnaba zostali nazwani bogami: Hermesem i Zeusem. Zeus to najwyższy bóg, a Hermes, bóg, który przemawia. A jeżeli to bogowie, to trzeba im oddać cześć i złożyć ofiarę.

4. **Ludzie chcą złożyć ofiarę bogom, którzy do nich przybyli** – W mieście powstał niebywały ruch. Zaraz utworzył się pochód z kapłanem świątyni Zeusa, który szedł na czele i wzywał ludzi, by składali ofiary. Cóż to za chwała ich czeka? Czyż to nie wspaniała rzecz zbierać pokłony i hołdy ze wszystkich stron? I w tym momencie szatan widzi miejsce swojego działania, bo kto nie marzyłby o tym, by go chwalić. Ale Paweł i Barnaba nie dają się zwieść szatanowi, oni uzdrowili chorego, ale dzięki sile i mocy Jezusa. Zastanówmy się przez chwilę, co by się stało, gdyby całą chwałę jednak przypisali sobie. Oznaczałoby to zwycięstwo szatana. Czy człowiek często tak właśnie nie postępuje? I swoje sukcesy i powodzenia przypisuje sobie? Szatan ma tu wielkie pole do działania. A co zrobili Paweł i Barnaba? Wpadli między tłum i krzykliwie: „Co robicie? Przecież my jesteśmy takimi samymi ludźmi jak wy, tylko posłańcami Jezusa”. Z trudem powstrzymali ludzi przed złożeniem na ich czci i ofiary.
5. **Ukamienowanie Pawła** – Żydzi, którzy przyszedli do Listry z sąsiednich miast, zaczęli buntować lud przeciw apostołowi Pawłowi, mówiąc: „On bluźni przeciwko Bogu!”. I ludzie w jednej chwili zmienili swoje nastawienie do niego. Jeszcze przed chwilą chwalili i uważali Pawła i Barnabę za bogów, a chwile później chwyтали do rąk kamienie i zaczęli nimi rzucać w Pawła. Pod gradem kamieni Paweł pada martwy, a jego ciało zostaje wyrzucone za miasto. Wokół ukamienowanego Pawła pozostali tylko ci, którzy uwierzyli w Pana Jezusa. Patrzą na Pawła i nagle widzą cud. Apostoł wstaje. On żyje. Wstał, wszedł do miasta, a następnego dnia udał się w dalszą drogę, aby opowiadać dalej o Jezusie.

III. Zakończenie

Nie tylko Paweł cierpiał dla Jezusa, cierpieli też inni ludzie, którzy przyznawali się do wiary w Niego. Nie chcieli i nie potrafili wyrzec się swojego Pana, chociaż wiedzieli, co może ich spotkać. *(można opowiedzieć o tym na przykładzie książki „Quo vadis”).* Czy ja też jestem gotowy trwać przy Jezusie, chociaż może to okazać się trudne i będzie wymagać ode mnie odwagi i poświęcenia? Czy będę dobrym żeglarzem na łodzi Kościoła, który nie da się zwieść największemu wrogowi – szatanowi?

1. Wiersz biblijny

Mt 16,18b „Zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go”

Pomoc: wiersz biblijny zapisany na rysunku kościoła

Przebieg: wiersz czytamy kilkakrotnie, a następnie, gdy powtarzamy część wiersza: „a bramy piekielne nie przemogą go” – zakrywamy go

2. Prace plastyczne

A. Kościół

Pomoc: dwa pudełka po zapałkach, klej, nożyczki, papier kolorowy, flamastry

Przebieg: pudełka skleamy ze sobą na kształt kościoła, które następnie oklejamy kolorowym papierem, dorysowujemy okna i drzwi

A. Statek

Pomoc: kartka, flamastry

Przebieg: składamy statek z papieru, na jego burcie przyklepamy napis KOŚCIÓŁ i rysujemy krzyż

